

ligt som mulig, og selv om det just ikke kom dertil, at man stillede Embederne til Licitation, som der har været Tale om, vilde Resultatet dog nogenlunde blive det samme. Jeg har ligesaa megen Følelse som ethvert andet Medlem for de uhykkelig stillede lavere Embedsmænd; men Sagen stiller sig for mig i dette Tilfælde saaledes, at jeg hellere vil se, at de misse deres Tillæg en kort Tid, for at de kunne faae noget Bedre og Retferdigere senere.

Udflugt: Det gjør mig ondt, at jeg endnu en Gang maatte komme tilbage med et Par Ord til det Spørgsmaal, jeg rettede til den ærede Con- seilspræsident; thi skjøndt jeg ikke negter, at hans sidste Yttringer vare mig ganske anderledes tilfredsstillende, end hans første forekom mig, saa er der dog Noget derved, som jeg kunde ønske nærmere opklaret. Den høitæredede Conseilspræsident bemærkede, at han aldrig havde troet, at der fra Landstingets Majoritets Side kunde være Spørgs- maal om at vedtage Lovforslaget i den Form, hvori det er kommet fra Folkethinget. Han be- mærkede, at det var paa den Maade, han besvarede mit Spørgsmaal om, hvorvidt han fraraadede Vedtagelsen af dette Forslag. Det er muligt, at jeg er noget for punktøvs i saa Henseende, det er muligt, at jeg ser en Distinktion, hvor der ingen Distinktion skal være; men jeg lagde noget Mærke til disse Ord. Den ærede Minister talte om Landstingets Standpunkt, om det Standpunkt, som han maatte antage, at Landstinget vilde indtage; men han talte ikke om sit eget Stand- punkt, og dersom man vil bebrejde mig, at jeg nærer nogen Tvivl i saa Henseende, vil jeg frem- hæve, hvorledes den ærede Minister har stillet sig i det andet Thing. Saaledes som jeg allerede tillod mig at berøre i mit første Foredrag, yttrede den ærede Minister nemlig, da disse forskellige Forslag forelaa der, som følger: „Jeg har for- saavidt — det vil sige med Hensyn til de tre Ændringsforslag — meget let ved at udtale mig om dem, idet det er en Selvsølge, at de Forslag, der ligge Regjeringen nærmest, ere de, som jeg mindst har Anledning til at modsætte mig eller fraraade Thinget at vedtage“, en Yttring, som senere gjenlodes med omtrent de samme Ord, idet det hedder: „at de stillede Ændringsforslag selv- følgelig i samme Grad ere mig mindre imod, som de sjætte sig mindre fra det af mig fremsatte Lovforslag“. Heraf drog jeg den Slutning, at den høitæredede Finantsminister er af den Mening, at, hvis ikke Alle kunde faae Dyrstidstillæg, saa maatte dog helst saa mange som mulig faae det, at han nødigere vilde have, at aldeles Intet skulde blive bevilget, end at et mindre Beløb blev bevil- get, altsaa helst have bevilget saa Meget som mulig. Det var den Slutning, som jeg drog af hans Ord. Naar nu den ærede Minister her har

sagt, at han ikke kunde tro, at Landstinget kunde have en saadan Anskuelse, saa vilde jeg gjerne vide, om dette ogsaa er hans Mening, om ogsaa han foretrækker, at Ingen faar, frem- for at kun Nogle faae.

Finantsministeren (Estrup): Jeg kunde dog ønske strax at gjøre en Bemærkning til, hvad det ærede Medlem fremhævede til mig, og det er den, at det dog forekommer mig at være en besynderlig Læsning og Udtydning af min Ud- talelse i det andet Thing, den, som det ærede Medlem angav. Jeg tror, at disse mine Udtalel- ser endogsaa vare saadanne, at der ikke dertil laa noget Tilfagn fra min Side om at ville indstille til Kongens Stadsfæstelse noget Forslag, der i den Grad afviger fra mit som det foreliggende. Jeg udtalte kun, i hvilken Grad jeg var tilbøielig til at modsætte mig Forslagene, men jeg udtalte ikke om noget af dem, at de havde min Tilslutning, saaledes at jeg vilde kunne modtage dem. Noget ganske Andet er, hvorvidt en Regjering vil være istand til at afvise endogsaa den tarveligste Gave til Embedsmændene, naar begge Repræsentationens Afdelinger ere enige om, at kun dette er det pas- sende Beløb og den passende Rækkelidde; det er noget ganske Andet, men det foreligger jo slet ikke. Jeg udtalte før, at jeg ikke kunde antage, at det i Virkeligheden nu i dette Dieblit forelaa for Landstinget som en Mulighed at vedtage Lov- forslaget uforandret. Det grundede jeg ikke paa et Skjøn over, hvad jeg maatte antage var Flertallet af Landstingsmedlemmernes Mening om Sagen, altsaa paa et mere eller mindre løst Skjøn; men jeg grundede det paa de meget bestemte Ud- talelser, der fremkom ved 2den og 3die Behand- ling her i Thinget, uden at de fandt nogen Mod- sigelse fra nogen Side i Thingets Majoritet. Jeg tror ikke, man paa nogen Maade kan betegne det som en blot subjektiv Opfattelse fra min Side, jeg tror, at der foreligger et bestemt Vidnesbyrd om, at det i alt Fald ved 2den og 3die Behand- ling var dette Things Mening, at der ikke kunde være Tale om at vedtage det, som her fore- ligger.

Suel: Medens Forslagsstillerne selvfølgelig ikke kunne være andet end tilfredse med, at den høitæredede Finantsminister og Medlemmerne af Thinget have stillet sig saaledes, at vi kunne gjøre os grundet Haab om, at vore Forslag ville blive ved- tagne, er der fra et enkelt Medlems Side fastet den Gandske ud til os, at dette Forslag er Alt eller Intet; og da det ærede Medlem ellers altid udmærker sig ved et fordrageligt Standpunkt, skal jeg tillade mig paa Forslagsstillerens Vegne, at udtale til ham, at vi netop have det Syn paa Sagen, at det, der er budt os fra Folkethingets Side, er Intet for Embedsmænd med Lønninger